

નૂરે હિદાયત.

ગી આંદ કલમો. કલમાની ગાઝા, ખુદા રસુલ મિમની
મરીફ, વહુ ગુલ નવાઝ વીં ના મસાએલ લખગઝીફના
તમે મુસ્લિમોના અમર કળલઓ. કાઅયા બરાખ મીર
માસાકેવના ફતવા મુજબ લખેલ છે.

આ કીતાબ ગેદીયા અંદર (હાલ એલમર નતાલ) વાળા
શેઠ અલ્લરખીયાભાઈ સુદંબી તરફથી તેઓના મરહુમ
ભાઈ વમાજી સુદંબી ૧૯૬૧ સવાળ મઠે વકફ છે.

અમલવારે

હાજી ગુલામઅલી હાજી હસિમાઈલિ.

અધિપતી "ગહેનગા" અને "નુરેમાન" તરફસીર, તોહફતુ
રસાએમીન, મેઅનગુસ્સઆલ, મહરેમુનીર વીં વીં

ઉપ કાતાઓના કંતા.

માહે રખીહિલઅવજન મન ૧૩૨૭ અવૃત્તી ૧૨ મી પ્રત ૧૦૦૦

બરર હેય તેટલા ૦)। મોકલી મંગાવી લેવી.

ધરનાઅશરી પ્રીન્ડીંગ પ્રેસ-અમલવાદ પાંચપદી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથીશાલ્ય-સંગ્રહ

નુરે હિદાયત.

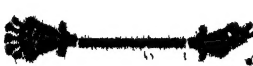
૧૨૮૧ ખિસમિલ્લાહિર રહમાનીર રહીમ.

૧૭૮ આ નુરેહિદાયતનો ૧૨ મો આવૃત્તી વીશે.

લખવાને ઘણીજ ખુશી હાસીલ થાય છે કે આ નાનો એવીજ મકબુલ કીતાબ સર્વેથી પહેલે આ નાચીજે લખી છે, અને આનીજ બરકતથી અલહમ્દો લિલ્લાહ દીન ઇસલામની જરૂરી જરૂરી બાબતોની ઉસુલેદીન જે એદીનમાં તેમજ ૧૪ માઅસુમ અં ના અને કરબલા વીં ના આદવાલમાં, અને મોઅજ્જા ફાએલ વીં વીં ની આશરે ૭૫ કીતાબો નાની મોટી લખાને છાપી છે, જેમાં કુરઆને શરીફની તફસીર પણ છે અને બાબે ચોખાન્યા પણ છે. દોઆ કરો ખુદાવંદે કરીમ કબુલ ફરમાવે.

આ મકબુલ અને પ્યારી કીતાબ ૧૭ વર્ષની અંદર ૧૧ વખતમાં ૧૩૦૦૦ નકલ છપાણી જે છપાવનારના નામ વીં ની વીગત આગલી આવૃત્તીઓમાં છે, અને આ ૧૨ મો વખત જેડીયા અંદર (હાલ બેલાહર નાતાલ)વાળા શેઠ અલારખ્યાલાઇ સુંદરજીએ પોતાના મરહુમ ભાઇ વસનજી સુંદરજીની રૂહના સવાબ માટે હજાર નકલ છપાવી વકફ કરી છે, ખુદાએતઆલા જાએ ખેર અતા ફરમાવે.

(આમીન.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીસહિત વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૮૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ધૂરેશ્વરિયાત

વિષય ૫૭:૪

નૂરે હિદાયત.

યાને

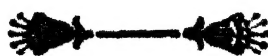
૧૨૮૨

હીદાયતનું નુર.

ખિસમિદ્દાહિર, રહુમાનિર, રહિમ. અલહુમ્દો સિદ્દાહિર,
ફખીલ આસમીન, અલ્લાહુમ્મા સલ્લેઅલ્લા મોહુમ્મદ
વઆલે મોહુમ્મદ. પહેલે તાઅરીફ ખુદાવંદે કરીમની અને તેના
હાથીય મેદમ્મદ મુરતદા સલ્લલ્લાહો અલયહે વઆલેહી વસલ્લમ
અને તેઓની આજ ઉપર બેહદ સમવાતનો પાદ મોઅમેનીનની ખો-
દમતમાં હકીર નામીજ ખાકસાર શુનેહગાર “હાજી શુલામેઅલી
ધખતે હાજી ઈસમાઇલ,” અરજ કરે છે કે દુન્યામાં જંટીલીઓને
ધનસાન બનાવે છે તે કાંઈ પણ મતલબ અને કારણથી બનાવે છે.
કોઈ પણ સમગ્ર શખસ કાંઈ મતલબ સીવાય કોઈ ચીજ અથવા
કામ કરતા નથી, અને જે શખસ કોઈ ચીજ મતલબ અને કારણ
સીવાય બનાવે તો તેને બેચકુદ અને નાદાન કહે છે. તો દુન્યામાં
હજારો લાખો ચીજો આકાશ લોહાએ બનાવી છે, પણ તેમાંથી કોઈ
શખસ પણ એમ સાબીત નહી કરી શકે કે હલજો શખસે કલાણી
ચીજ વગર કામનો બનાવી છે, કેટલીક ચીજ તો કારણ તો બદલે છે,
અને કોઈ કોઈ ચીજના કારણ છુપાં છે, તે પણ અગર બરાબર
તપાસ કરીએ તો માલુમ પડી આવે.

હવે આ મોટી દુન્યા કે તેમાં મોટા મોટા “દરીયા” પહાડ, જંગલ નદીઓ જાડ જંગલો અને ઈનસાન વીગેરેને જોણે બનાવ્યા છે તો અક્ષયત લેના બનાવનારે કાંઈ પણ અતલબ અને કારણથી બનાવ્યા હશે અગર વિચાર કરોએ તો માલુમ પડે છે કે તમામ ઓળેન તેના પેદા કરનારે ઈનસાનના શાયદા માટે પેદા કરી છે, પણ ઈનસાનને કયા કામ માટે પેદા કર્યા છે તેમાં જરા વધારે વિચાર કરીએ તો માલુમ પડે છે કે તે પેદા કરનારે પોતાની બાંદગી છુટા કરવા માટે પેદા કર્યા છે તે સીવાય બીજું કોઈ કારણ જોવામા આવતું નથી. તો સાબીત થયું કે પેદા કરનારની બાંદગી કરવી જરૂર છે અને તેનું નામ “ખુદા” છે.

હવે બાંદગી કેવી રીતે કરવી અને બાંદગીમાં શું શું વાજબ છે તે તપાસ કરતાં કુરઆન અને હદીસથી માલુમ પડ્યું કે હમેશાં પાંચ વખત નમાઝ અને તે સીવાય રોજા ઝકાત ખુમ્સ હજ વીગેરે ટેટલીક ઓળે વાજબ છે, આ ચોડક પાનામાં રકત દુકામાં વજ્ર, ગુસલ, નમાઝ વીગેરેના મસાએલ વાજબ અને સુન્નત જુદા જુદા ન લખતાં ફક્ત વજ્ર ગુસલ કરી નમાઝ પડતાં આવડે “જનાબે હુજ્જતુલ ઈસલામ નાઈએ હમામ જનાબસહયદ મસ્તકા સાહેબ કીબલએકાઅબા મુજતહિદે હમાન મદર્સી-લિહુલ આલી લખનઉવાળાના” રીસાલા મુજબ લખ્યા છે, માટે વધારે ખુલાસો જોતો હોય તો મજકુર કાબલએ કાઅબાને પુછીને વાકેફ થવું.

ખુદાની તાઅેરીફ,

જાણવું જોઈએ કે આપણને અને તમામ જહાનને પેદા કર-

નાર ખુદાવંદે કરીમ “યહ હુલાશરોક છે” એટલે ખુદા એકજ છે અને તેનો કોઈ શરીક (ભાગ્યો) નથી ખુદા કોઈનો મોહતાજ નથી તે હમેશાં જીવતો છે અને હમેશા જીવતો રહેશે તેને મરવાપણું નથીજ; તેને કોઈએ જનમ્યો નથી તેમ પેદા કર્યો નથી, અને તે સરવેનો પેદા કરનાર છે તેને કોઈ પાગલું નથી તે સરવેનો પાળનાર છે તેને કોઈ જોઈ શકતું નથી તે સરવેને જોવે છે. તેના માટે ખાસ રહેવાનું કોઈ મકાન નથી પણ પોતાનો કુદરતથી હર જગો હોજર છે, તેને ખાવા પીવાની જરૂરત નથી, આકી સરવે તેના પેદા કરેલા-ઓને ખોરાકની જરૂરત છે. તેને કોઈ મારી શકતું નથી અને તે સરવેને મારી શકે છે, તે પરવરદીગાર તમામ એવથી પાક અને પાકીજ છે એટલે તેને કોઈ જાતનો એવ નથી જેમકે આધિજી થતું બીમાર પડતું, જીવમ કરવો, વાગેર; તો તે પરવરદીગારનીજ બંહી કરવા વાજીબ અને સાજીમ છે.

પૈગમબર અને ઇમામતની તાઅરીફ.

જાણવું જોઈએ કે પયગમબર અને ઇમામ ખુદાના તરફથી દીનનો રસ્તો બતાવનાર છે; તેઓ તમામ શુન્દાથી પાક હોયજ, કોઈ ખુદાનો અથવા મોટો ગુનાહ કરેજ નહીં, તેઓ કોઈ ઉપર જીવમ કરે નહીં, અને કોઈનો માથા ખાય નહિ, મરીમ, યતીમ, મીસકીનપર રહમ કરે, અને પોતાની પયગમબરી અને ઇમામતની સાબિતી માટે મોઅજજને દેખાડી શકે, જેમકે કોઈ કહે તો મુરદાને જીવતાં કરી શકે, આપણા દીલની વાત બહુરા આહે તો બાણી શકે વાગેર.

મોઅમીનની પીઠાનત.

જાણવું જોઈએ કે જે શખસ ખુદાને એક કરી જાણે, ખુદાને આદીલ જાણે પયગમ્બરને અરહક જાણે ઇમામોને જાણે અને અરહક જાણે અને મરવા પછી કયામત આવશે એટલે ખુદા સરવેને ફના કરીને પાછા જીવ કરશે અને તમામને નેકી બદોના બન્સો આપશે તે દીવસને બન્દક જાણે, આ પાંચ ગીતને સાચા દામ માને તે મોઅમીન કહેવાય, પણ અરામર 'મોઅમીન' ક્યારે કહે વડ જ્યારે ખુદા રસૂલ અને ઇમામોના હુકમ પ્રમાણે ચાલે માઝ રોજા-વીગરે કામ બજાવી લાવે.

કલોમાહ.

લાએલાહ હલલલાહ, મોહુમ્મદુર રસૂલુલ્લાહ,
અલીરયુન, વલીયુલ્લાહ, વલીયો રસુલુલ્લાહ.

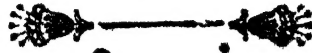
કલોમાહની માયના.

“લાએલાહ હલલલાહ” યાને, બંદગીની સાયક ખુદા સીવાય બીજું કામ નથી.

“મોહુમ્મદુર રસૂલુલ્લાહ” યાઅને હઝરત મોહમ્મદ મુસ-તફા સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ ખુદાના પયગમ્બર છે, એટલે ખુદાના તરફથી આપણને દીનનો રસ્તો બતાવનાર છે.

“અલીરયુન વલીયુલ્લાહ” યાને હઝરત અલી અલયહીસ સલામ ખુદાના તરફથી પયગમ્બરની બાદ તમામ દુન્યાના હાકીમ અને ઇમામ છે.

“વસીયો રસૂનિદ્દાહ” યાઅતે પયગમખરત વસી ખરહક
હે એટલે આપણા પયગમખર હજરત મોહમ્મદ મુસતફા સૌ નીવાદ
ખાર ઇમામ થયા છે તે સાચા છે.

ખાર ઇમામનાં નામ.

હેલા ઇમામ જનાબે અમીરુલ મોઅમેનીન હજરત અલી અલય-
હીમ સલામ.

દીઝા ઇમામ હજરત હસન અલયહીસ સલામ.

ઝાઝા ઇમામ હજરત હુસયન અલયહીસ સલામ.

ચી.થા ઇમામ હજરત ઝયનુલ આબેદીન અલયહીસ સલામ.

પાંચમા ઇમામ હજરતે મોહમ્મદ બાકર અલયહીસ સલામ.

છઠ્ઠા ઇમામ હજરતે જાઅફરે સાદીક અલયહીસ સલામ.

સાતમા ઇમામ હજરતે મુસાકાઝીમ અલયહીસ સલામ.

આઠમા ઇમામ હજરતે અલી રઝા, અલયહીસ સલામ.

નવમા ઇમામ હજરતે મોહમ્મદ તૈકી અલયહીસ સલામ.

દસમા ઇમામ હજરતે અલીયુન નકી અલયહીસ સલામ.

અગીયારમા ઇમામ હજરતે હસન અસકરી અલયહીસ સલામ.

બારમા ઇમામ હજરતે મોહમ્મદ મહેદી સાહેબુઝ્ઝમાન અલય-
હીરસલામ.

આ ઝમાનાના ઇમામ.

જાણવું જોઈએ કે આ ઝમાનાના ઇમામ ઉપર લખેલા બારમાં
ઇમામ છે તેઓ ખુદાના હુકમથી જૈય છે એટલે હુપેલા છે. ખુદાની

એવીજ મરજી કે બાર ઇમામજ દુન્યામાં કરવા અને બારમા પછી તેરમો ઇમામ ન કરવો, અને બારમા ઇમામ જો જાહેર રહે તો ચાલુ ઇમાનામાં, ખુદની કેટલીએક મસલેહતથી ઉલટું થાય, તો તેણે પોતાની મસલેહતથી તેઓને હાલ છુપી રેહવાનો હુકમ આપ્યો છે. પણ તેઓ કોઈ કોઈ જરૂરી કારણસર ભોકાને દેખાવ આપે છે, તે બમાન લંગાણુ હોવાથી આ જુજ પાનાની કીતાબમાં લખતો નથી, અને જે વખતે ખુદનો હુકમ મશે ત્યારે બારમા ઇમામ જાહેર થઈને તમામ દુન્યાને શીઆ ઇસનાઅશરી એક દીન કરશે અને હજારો વરસ સુધી રાજ્ય કરશે બાદ પછી કયામત આવશે.

બંદગીનું બયાન.

બાણુનું જોઈએ કે હર ઇનસાનને જરૂર છે કે પોતાના પેદા કરનાર માલિકો સુખતાર ખુદાની બંદગી કરે. અને બંદગીમાં હમેશા પાંચ વખતની નમાઝ વાજીબ છે.

કુલ વાજીબ કામ નમાઝ રોઝા વીગેરે દીકરાને પંદર વરસ પુરા થવાથી અને દીકરીને નવ વરસ પુરા થવાથી વાજીબ થાય છે, અને વરસની ગણતરી સીવાય એટલે મજકુર પંદર અને નવ વરસની પહેલાં પણ કેટલીક ચીજથી નમાઝ બીં વાજીબ થાય છે.

નમાઝ પડવામાં બધો સવાબ છે તેમજ ન પડવામાં બધો અજાબ છે; પાંચ વખતની નમાઝ પડતાં આશરે અડધી કલાક ભાગે છે તો આખો દિવસ અને રાતમાં અરધી કલાક કંયા હિસાબમાં છે? અમર વાતોના તડાકા કરવા બાગીએ તો જે કલાક નીકળી જાય, તો નમાઝ ન પડવી તે કાંઈ વખત માટે નથી કે વખત ન મળતો.

હેય પણ ખરું પુછો તો મોટું કારણ નમાઝ ન પડવાનું આજસહે, માટે આજસને માથાપર ચઝાવી ખુદનો હુકમ તોડી ખુદને નારાજ કરી અઝાબની અદર દાખીલ થવું તે બહુજ ભુલ ભુરેલું. 'શીતાવના' ધોખાનું કામ છે માટે કોઇ વખત નમાઝ કઝા કરવી નહીં.

નમાઝ એવી ચીજ છે કે "આઠા ઇમામ હુસયન" અ. પશું કરબલાના મેદાનમાં શહીદ થતી વખતે શીમર મલકનની પાસે નમાઝ પડવાની મોહલત માગી; અને તે વખતે હજરતનો એવો હાલ હતો કે તે યાદ કરીએ તો દીલ ભરાઇ આવેછે. "આહ આહ અફસોસ" હજ તે કયા કયા વખતમાં નમાઝને યાદ કરી ? જે વખતે બાઇ, બનામ, ફરજદ અસહાબ, તમામ શહીદ થઇ ચુક્યા હતા, તમામના દાગ, દીલની અંદર લાગેલા હતા, તેવા વખતમાં નમાઝને ભુલ્યા નહીં અને પાણી ન હોવાથી માટી ઉપર તયમમુમ કરીને નમાઝ પડ્યા. તો અફસોસ છે એ સખસના હાલ ઉપર કે જે શીઆહનો દાવો કરે અને નમાઝ ન પડે, તો આઠા હુસેન અ. તેનાથી કેમ રાજ થશે ?

નમાઝ પડવાથી કાંઈ ખુદને પેતાનો ફાયદો નથી તેમ ન પડવાથી કાંઈ તેને નુકસાન નથી, પણ નમાઝ પડવામાં અને ન પડવામાં જે ફાયદો અને નુકસાન છે તે આપણાજ માટે છે.

નમાઝના વખતનું ખયાન.

બધું જોઇએ કે જે પ્રમાણે નમાઝના વખતનું ખયાન કરીતા- જોમાં લખ્યું છે તે પ્રમાણે લખીએ તો સમજવું મુશ્કેલ થાય, તેથી તેનો પુલાસો લખ્યો છે, વધારે પુલાસાથી ધણા મસાએલ મખઝનુલ મસાએલમાં છે.

હમેશાં પાંચ વખતની નમાઝ રાતર (૧૭) રકાત છે.

“સુબહ”ની બે રકાત “ઝાહર”ની ચાર રકાત “અસર”ની ચાર રકાત “મગરીબ”ની ત્રણ રકાત “ઈશા” ની ચાર રકાત.

“સુબહ” એટલે ફજરની નમાઝનો વખત સુબહ સાદીકની તે સુરજ નીકળ્યા સુધી છે, સુબહ સાદીક એને કહે છે કે જોને ગામડાના લોક બાળકડુ કહે છે. અને તે વખતે ઉગમણી દીશા તરફથી આસમાનના કીનારામાંથી સફેદી નીકળીને ફેલાઈ જાય છે અને ત્યારથી અજવાળું થતું જાય છે. “ઝાહર”ની નમાઝનો વખત, અરધા દીવસના દાએરામાંથી સુરજ જરા ઢળીજાય ત્યારે શરૂ થાય છે. એકે જોને આપણે બપોર કહીએ છીએ તેની બાદ જના વખતમાં શરૂ થાય છે અને મગરીબ થવાને એટલી વાર હોય કે ઝાહર અને અસરની નમાઝ પડી શકાય તો ત્યાં સુધી ઝાહરની નમાઝ અદા પડી શકાય છે, “અસર”ની નમાઝનો વખત ઝાહરની નમાઝ પડી શકાય એટલો વખત ઝાહરનો ગુજરે પછી તરત અસરની નમાઝનો વખત શરૂ થાય છે, અને મગરીબનો વખત થવાને અડધી નમાઝ પડી શકાય એટલો વખત હોય ત્યાં સુધી અસરની નમાઝ અદા પડી શકાય છે.

“મગરીબ”નો નમાઝનો વખત સુરજ અસ્ત થયા પછી જે રતાશ કે ઉગમણી તરફથી દેખાય છે તે મટી જાય અને બાથાનો ગાંઠાનો ગુજરી જાય ત્યારે મગરીબની નમાઝનો વખત શરૂ થાય છે અને અડધી રાત થવાને ઈશાની નમાઝ પડી શકાય એટલો વખત બાકી રહે ત્યાં સુધી મગરીબની નમાઝ અદા પડી શકાય છે.

“ઈશા”નો નમાઝનો વખત, મગરીબનો વખત થયા પછી મગરીબની નમાઝ પડી શકાય એટલો વખત ગુજરે પછી ઈશાનો

નમાઝનો વખત શરૂ થાય છે, પછી અરધી રાત થાય ત્યાં સુધી ઇસાનો વખત છે.

અરધી રાતની નીશાની એ છે કે સીતારા સુરજ અસ્ત થતી વખતે નીકળે છે તે માથા સામેથી યુજરી જાય તો સમજવું. કે અરધી રાત થઈ.

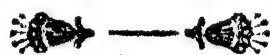

વજ કરવાનું ખ્યાન.

ખાણનું ખ્યાન એ છે જે વળો વજુ કરવું તો પહેલે વજુ કરવાના તમામ બાજુ પાક હોવા જોઈએ, પછી નીચેના કરે કે વજુ કરે છું નમાઝ વાગે (વાજુના હોય તો વાજુ અને સુન્નાત હોય તો સુન્નાતની નીયત કરે) પછી “કુરઅનન એલફસાહ” કહે અગર દરેક વજુ કરતી વખતે વાજુના કે સુન્નાત કંઈ ન હોય અને ફક્ત કુરઅનની નીયત કરે તો ખસ છે; પછી મોઢાને માથાના વાળ હિગવાની જગાથી તે હડી સુધી લખાણમાં અને ખાંચુકો અને વચલી આંગળીમાં સમ વે ઝોટવું પહેલાં હાથ ધાવે, પછી જમણા હાથને પ્રાણીથી આંગળીઓના માથા સુધી ધાવે, તેજ પ્રમાણે ડાબા હાથને ધાવે, અને મોઢું અને હાથ ધોવાની હદ પનારી છે તેથી જમ વધારે ધાવું, કેમકે જે જે જગો ધોવાની છે તે જરા પણ અધુરી ન રહે, પછી આગળના માથાનો મસાહ કરે ઝોટસે જમણી હથેળી આગળના માથા ઉપર રાખીને જરા ખેંચે, પછી જમણા હાથથી જમણા પગનો અને ડાબા હાથથી ડાબા પગનો મસાહ કરે ઝોટસે પગની આંગળીઓ ઉપર હથેળી રાખીને ઉપરના જોડ સુધી ખેંચે, અને મસાહ કરે ત્યારે હાથ બીનો હોવો જોઈએ કે હાથની જ બીનાસથી પગ અને માથાનો

મસાહ કરવો જોઈએ, અગર હાથ સુકાઈ ગયો હોય તો વઝુના બાગમાં જરા બીનાસ હોય ત્યાંથી લઇને મસાહ કરે.

વઝુનું પાણી પાઠ હેવું જોઈએ, અને ખાલીમ્ એટલે પાણીમાં ખીજ કાંઈ ચીજ મળેલી હોવી ન જોઈએ અને વઝુ તથા ગુસલના બાગમાં કોઈ ચીજ જે પાણીને પહોંચતી અટકાવ કરે જેમકે ચીંકાશ મીણ વીગેરે તો તેને કાંઠી નાંખે, વઝુ કરે ત્યારે મોટું હાથ ઉપરથી નીચે ધોવે, એટલે નીચેથી ઉપર ઉલટું ન ધોવે. મુઝાફ પાણીથી વઝુ ન કરે એટલે ગુસળનું કેડાનું, નારીએલ વીગેરેનાં પાણીથી વઝુ ન કરે, વીગેરે.

વઝુને તોડવાવાળી ચીજોનું ખયાન.

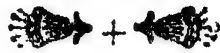
જાણવું જોઈએ કે વઝુ કરવા પછી નીચે લખેલા કારણોથી વઝુ ટુટે છે, (૧) પેશાબ કરવાથી (૨) પામખાને જવાથી (૩) હવા નીકળવાથી (૪) ઉધી જવાથી (૫) દીવાનાપણાથી (૬) ગશ આવવાથી (૭) નીશાથી (૮) પેશાબ પછી ઇસતખરો ન કર્યો હોય અને કતરો (ટીપુ) પડે તો (૯-૧૦-૧૧) ઓરતોને લોહી આવે છે તે હેજ ઇસતેહાજ અને નીફાસનું (૧૨) મસે મધયીતથી એટલે મધયીતને ત્રણે ગુસલ આપવાની પહેલાં અડવાથી (૧૩) જનાબતથી.

ગુસલનું ખયાન.

જાણવું જોઈએ કે વાજીબ ગુસલ છ છે. (૧) જનાબતનું એટલે સોહગત કરવાથી અથવા સ્વપ્નામાં નહવાની હાજત થવાથી વીગેરે કારણથી ગુસલ ચડે તે. (૨) મસે મધયીતનું વઝુમાં ખયાન થયું તે. (૩) મધયીતનું એટલે કોઈ મોઅમીન ગુઝરી જાય, તો તેને આપ-

વાતું (૪—૫—૧) હેઠ, નીકાસ, ઇસ્તેલાજાતું આ વળે ગુસલ ખાસ ચોરતો માટે વાળ્ય છે.

ગુસલ કરવાની રીતનું ખ્યાનું.

બાણુનું જોઈએ કે ગુસલ વાળ્ય હોય અથવા સુન્નત તે કરવાની રીત એકજ છે ફક્ત નામમાં ફરક છે.

નાચે લખ્યા મુજબ ગુસલ કરે તોપણ થઈ શકે છે,

ગુસલ કરે ત્યારે પહેલે તમામ અંગ એ વખત ધોઈને પાક કરે. અગર અંગમાં કોઈ જાતની તમ્બસત ન હોય તો પાક કરવાની જરૂર નથી. પછી જે ગુસલ કરવું હોય તેની નીચત કરે જેમકે જતા પાતનું ગુસલ કરવું હોય તો નીચત કરે કે ગુસલ કરેલું જતા પાતનું પુછાની પુછી વારતે “કુરબતન એલદ્દાહ” પછી માથું અને ગરદન ધોવે અને ચારે તરફ નીચેના જાગમાં જરા વધારે ધોવે અને કાન વગેરે કોઈ જગો ફેરી ન રહે, માથાના વાળ નીચે પણ પાણી પહોંચાડે, બરાબર માથું અને ગરદન ધોવાઈ જાય ત્યાર પછી જમણી તરફનું અડધું અંગ ગરદનથી તે હાથ અને પગની આંગળીઓને પગના તળીયા સુધી ધોવે, અને જમણી બાજુ ધોતી વખતે ડાબી તરફનું અંગ જરા ધોવે, એટલા માટે કે જમણી બાજુનું અંગ જરા પણ ડાહું ન રહે, પછી ડાબી બાજુનું અડધું અંગ ગરદનથી તે હાથ અને પગના તળીયા સુધી ધોવે અને ડાબી બાજુ ધોતી વખતે જરા જમણી બાજુ ધોવે અને જમણી અને ડાબી બાજુ ધોવે તો બંને વખત શરમની જગો ધોવે કેમકે તેમાં અડધું ઠીક ન પડે, તેજ પ્રમાણે ફૂટીને પણ બંને વખત ધોવે. ઉપર લખ્યા પ્રમાણે જે ગુસલ

કરે તો ગુસલ કિરે છે, અગર નેમ ન થે તા પોતાની ખુશી માફક હમરો હાંડથી નાહજો તોપણ ગુસલ નહીં કિરે અને નમાઝ ખાતીલ રોઝા હાંધણુ ઝાય છે માટે ખુદા અને રસુલના હુકમ પ્રમાણે અમલ કરવો જરૂર છે, અમર જનામનનું ગુસલ કરવું હોય તો નમાઝ માટે વજુ ન કરવું, હા ! અગર ગુસલ કરવા પછી વજુને તોડવાની કોઈ ખાખત જની હોય તો વજુ કરવું જરૂર છે.

અને વજુમાં પછીનું ખયાન થયું તેમજ ગુમલના પાણીને હુકમ છે કે પાક વીગેરે હોવું જોઈએ, ગુસલની ખીછ રીત પણ છે પણ આ રીત વધારે ઠીક છે.

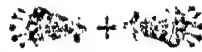

તયમમુમ કરવાઈ ખયાન

જમણું જોઈએ કે ગુસલ અથવા વજુ કરવાથી ખીમારીનો ખોદ્ડ હોય અથવા વખત તંગ હોય કે વજુ અથવા ગુસલ કરવાથી વખત નહીં રહે, અથવા પાણી ન ગળે વિગેરે કાનજોથી વજુ અથવા ગુસલના બદલામાં તયમમુમ કરીને નમાઝ પડવી જોઈએ, અને નીચે લખ્યા મુજબ અગર તયમમુમ કરે તોપણ યસ છે.

જે વખતે તયમમુમ કરે તો પહેલે નીયત કરે કે તયમમુમ કરું છું નમાઝ મુબાહ થવા માટે વજુને બદલે અથવા ગુસલને બદલે “કુરખતન એલ્લાહ” પછી જન્ને હથેળી બેગી કરીને પાક માટી ઉપર પછાડે પછી જન્ને હથેળી માથાના વાળ ઉગવાની જગોપર રાખીને નાહ સુધી જેવું પછી જમણા હાથના કાંડાની જરા ઉપર ડાબા હાથની હથેળી આંગળીઓને આડી રાખીને કાંડાથી તે આંગળીથીના માથા સુધી જેવું, પછી યોજ પ્રમાણે ડાબા હાથના કાંડા ઉપર જમણા

હાથના દથેળી આંગળીયોને આડી સળાન કાણથી તે આંગળીયોના માથા સુધી ખેંચે તોપણ થઇ રાકે છે, અને શુશ્કવને જદસે તથા મુમ કરે તો એક વખત કપળના મમાદ માટે તથા બીજી વખત બીજા દાથ ન કાઢના. મમાદ માટે દથેળીઓ પછાડે અગરે તથા મુમ માટે માટી ન મળે તો જમીન પર અથવા જમીન ન મળે તો રેતી પર અને તે પછી ન મળે તો પથ્થર ઉપર તથા મુમ કરે, અગર પથ્થર પછી ન મળે તો શુમાર ઉપર તથા મુમ કરે:

અજ્ઞાન અને એકામાહુતં બયાન.

જાણું જાણો કે જે વખતે તમાજ પડે તે વખતે પહેલા અજ્ઞાન અને એકામાહ કહીને તમાજ પડે તે ધણો સવાબ છે. *

અજ્ઞાનના રીત નીચે મુજબ.

આર વખત “અલ્પાહો અકમર” જે વખત “અશુદ્ધોઅન્ન લાએલાહ મદલદલાહ” જે વખત “અશુદ્ધોઅન્ન મે હુમ દરે રસુહુદલાહ” જે વખત “અશુદ્ધોઅન્ન અંભારુન” હુંજમતુદલાહ. આએ કહેવું અજ્ઞાનનો ભાગ નથી પણ બેહતર છે માટે કહેવું.

જે વખત “હુરય અલફેસેલાહ” જે વખત હુરય અલલ-ફલાહ જે વખત “હુરયઅલા ખેયેરિલ અંમલ” જે વખત “અલ્પાહો અકમર” જે વખત “લાએલાહ મદલદલાહ” જે પ્રમાણે કહેવાથી અજ્ઞાન ખત્તાસ થઈ. અને અજ્ઞાન કહી રહ્યા બાદ એકામાહ કહેવી, જે પ્રમાણે અજ્ઞાન છે તે પ્રમાણે એકામાહ છે, પણ થોડી જગા ફેરફાર છે તે નીચે મુજબ.

પહેલે વખત ‘અલ્લાહો અકબર’ ચાર વખત ન કહેતાં જે વખત કહેવું અને ‘હુર્યઅંજા ખૈયરીલ અમલ’ જે વખત કહેવા પછી જે વખત ‘કિદ્દેકીમતી ફરસલાહ’ કહેવું અને આખર લાઅેલાહ હદસલ્લાહ’ જે વખત ન કહેતાં ફક્ત એક વખત કહેવું, એ મુજબ કહેવાથી એકામાદ પણ ખલાસ થઈ.

નમાઝ પડવાની રીતનું ખયાન.

જાણવું જોઈએ કે જે વખતે નમાઝ પડે ત્યારે નમાઝ પડવા-વાળાનાં કપડાં અને અંગ બનતા સુધી પાક હોવું જોઈએ એટલે કોઈ વખતે અંગ અથવા કપડું નજીસ હોય અને પાક ન કરી શકે તો તેનો હુકમ જુદો છે.

નમાઝ પડે ત્યારે મરફ માટે આગળ પાછળ શરમની જગ્યા છુપાવવી જરૂર છે અને ચોરનો માટે તમામ અંગ છુપાવવું જરૂર પણ હાથની હથેળી અને પગના કાંડાની નીચેનો ઉપલો ભાગ ખુલ્લો હોય અને મોઢું ઉઘડું હોય તો નમાઝ પડવા માટે હરકત નથી.

નમાઝ પડે ત્યારે કીબ્લાની સામે હાથ રહેવું વાજબ છે અને સીજદો કપડાપર ન થાય, અને સીજદો કરવા બેહતર છે કે માટીની મોહર રાખે અથવા લાકડું પાણી રાખે જમીન ઉપર પણ સીજદો થઈ શકે છે મતલબ એકે ખાત્રા પીવાની પેહરવા ઓઢવાની ચીજ અને ધાતુ વીગેરે પર સીજદો દુરસ્ત નથી. અને સીજદાની જગ્યા પણ પાક હોવી જોઈએ.

નીચ્યત—જે નમાઝ પડવી હોય તેની નીચ્યત દીલમાં કરવી જેમકે સુબ્હની નમાઝ પડવી હોય તો દીલમાં નીચ્યત કરે કે નમાઝ પડું છું સુબ્હની “કુરબતન એલ્લાહ” પછી “તકબીરુલ્લએહરામ” કહે એટલે “અલ્લાહો અકબર” કહે. પછી નીચે મુજબ અલ્લાહની સુરત પડે.

મિસૈમિલ્લાહિરે રહુંમાનિર રહીમ; અલંહુંમદા
લિલ્લાહો, રમૈમિલ આંસમીન અરૈરહુંમાનિરે રહીમ
માલેકે વલૈમિદીન ઇચ્યાક નઅંમોદો વઇચ્યાક નસ્તઇન
અહેલેન ફેસૈરાતલેમુસ્તકીમ, સૈરાતલે લઝીન અન્
અમેન અલયૈહિમે, ગયારલે મઝાઝુમે અલયૈહિમે વલઅં
ઝાહીન,

પછી નીચે મુજબ કુસહોવલ્લાહની સુરત પડે તોપણ બસ છે.
મિસૈમિલ્લાહીરે, રહુંમાનીરે રહીમ; ફૂલૈહોવલ્લાહો અહુંદ;
અલ્લાહુરૈસમદ, લમૈયલીદે વલમૈયુસદે; વલમૈયકુર્નલહૂ કોફો.
વનેઅહુંદ, પછી રકુઅમાં જાય એટલે ગોઠણ સુધી હયેળી પહેંચે
એટલું નમે પછી રકુઅની અદર બરાબર ઢેરીને નીચે મુજબ ત્રણ
વખત કહે તોપણ બસ છે.

“સુર્અહાનલ્લાહો” આ પ્રમાણે બરાબર ત્રણ વખત ઢહી
રહે પછી સીધો ઉમો રહે અને આ પડીને સીજદામાં જાય “સમે
અલ્લાહો લેમન હુંમેદહુ” સીજદામાં સાત ભાગ જમીન ઉપર
રાખતા જરૂર છે, પેશાની એટલે કપાળ બંને હયેળી ગોઠણ બંને
પગતા અંગુઠા, એ મુજબ સાતે ભાગ જમીન ઉપર રાખે પણ
કપાળને ઉપર બમાન થઇ ચુકેલી ચીજ ઉપર રાખે; પછી બરાબર
ઢેહરીને નીચે મુજબ ત્રણ વખત પડે તોપણ બસ છે “સુર્અ-
હાનલ્લાહો” પછી સીજદામાંથી ખેડો થાય અને બરાબર બેસીને
આ પડે “અસતગીફેરલ્લાહુ રખમીવઅતૂમો અલયહુ” પછી
બીજા સીજદામાં જાય અને પહેલા સીજદાની માફક બીજો, સીજદો

કરીને જેડો થયો અને નીચે મુજબ ઉભો થયો. થયો પડે “એહુંવ
નિહાલે વહુંવતેહી. અહુંમો વઅકુંઉદ” પછી રીધો ઉભો પડીને
પહેલી રકાતની જેમ અલદમદો અને કુતહોવજાહની સુરત પડીને
બંને હાથ જોડ્યા કરી નીચે મુજબ દુઆ પડે તો બસ છે અને તેને
કુવત કહે છે.

“રખમના આતેના િદુન્યા હુંસનતને વદિલઆ.
એરતે હુંસનતને વકેના અઝામન્નાર” એ મુજબ પડીને
પેલલી રકાતની માફક રકુઅ અને બંને રીજદા બગાવર કરીને
બગાવર જેસે અને નીચે મુજબ “તશહુદ” પડે—અરહુદોઅને
લાઅલાહ હદસંજાહો, વહુંદહુ, લાશરીકસહુ. વઅશહુદોઅ-
ન મોહુંમદને અબેદાહુ વસૂલાહુ અદનાહુમન સંદોઅલા
મોહુંમદ વઆલે મોહુંમદ.

પછી નીચે મુજબ ત્રણ સલામ પડે તો નમાઝ તમામ થાય.
“અરસામો અલયેક અરયોહુને તમિરયો વરહુંમતુ-
હસાહે વખરકાતોહુ.

અરસસામો અલયેના વઅલાએખાદિલાલિ રસાલેહીન”

અરસસામો અલયેએ વહુંમતુહસાહે વખરકાતોહુ.”

એ મુજબ પડતાથી નમાઝ તમામ થઈ, અને જોહરની નમાઝ
પડવી હોય તો નીચેવત કરે કે નમાઝ પડું છું જોહરનો “કુરઅતન
અલદલાહ” પછી સુઅહની નમાઝ પ્રમાણે બંને રકાત પડે પણ
“તશહુદ”ની બાદ સાલમ ન પડે અને જેની રીતે પેલલી રકાત
પડીને જે પડતો પડતો ઉભો થયો હતો તે પડતા પડતા ઉભો થાય
અને ત્રીજી રકાતમાં જેમજે તો ફક્ત એક વખત અલદમદોની સુરત

પડે અથવા નીચે મુજબ ત્રણ વખત “તસખીદાતે અરખાઅ” પડે તોપણ બસ છે, પણ તસખીદાતે અરખાઅમાં બિસમિલ્લાહ પડતી મનાઈ છે અને નમાઝ બાતીલ છે; પણ જુલથી પડાય તો હરકતનથી.

મુખહાનદાહે, વલહુમ્મોલિલ્લાહે, વલાએલાહ, હદલ-
લ્લાહે વલ્લાહે અકબર” પછી રકુઅ અને બંને સીજદા
બરાબર કરીને ચોથી રકાત માટે ઉઠો થાય અને ત્રીજી રકાતમાં જે
પડ્યો હતો તેજ પ્રમાણે પડીને રકુઅ અને બે સીજદા કરીને બરા-
બર બેસે, અને જેમ બીજી રકાતમાં તપહુદ પડ્યો હતો તેમ પડી-
ને ત્રણે સલામ પડે. તો નમાઝ તમામ થઈ અને અસર તથા ઇશા
એ બંને નમાઝ પણ ઝોહરની પ્રમાણે પડે, નીચ્યત હરએક નમાઝની
જુદી જુદી કરે એટલે ઝોહરની પડે તો ઝોહરની ઇશાની પડે તો
ઇશાની વીએરે, અને મગરીબની નમાઝ ત્રણ રકાત છે તો તે નમાઝ
પણ ઝોહરની પ્રમાણે પડે પણ જે વખતે ત્રીજી રકાતના બંને સીજદા
પુરા થાય તો બેસીને તપહુદ અને સલામ પડીને નમાઝ તમામ કરે.

નમાઝના જરૂરી મસાએલનું બયાન.

મણ્ડુ નેમએ કે ઉપર લખ્યા પ્રમાણે પાંચ વખતની નમાઝ
પડી શકાય છે પણ તેમાં કેટલોક ફેરફાર છે તે નીચે મુજબ.

ઝોહર અને અસરની પહેલી બંને રકાતમાં અલહમદો તથા
કુલહોવલ્લાહનો સુરો અને ત્રીજી તે ચોથી રકાતમાં અલહમદો અથવા
“તસખીદાતે અરખાઅ” જે પડે તે આસ્તે પડે એટલે આ મુજબ ન
નીકળે; જેમ કોઈ છાત્રી વાત એક બીજાના કાનમાં કહે છે તેમ મણ્ડુ.

અને તે સીવાય બીજી ચીજો અને બંને સુરાની બીસમિલ્લાહ
એ સરવેમાં ઇબ્તીઆર છે નેમએ તો આવાનથી પડે નેમએ તો
આસ્તે પડે.

અને સુખદની તથા મગરીય અને ઇશાની એ ત્રણે નમાઝમાં પેઢલી બન્ને રકાતમાં બન્ને સુરત આવજીથી પડવી વાજીય છે. અને મગરીય અને ઇશાની ત્રીજી અને ચોથી રકાતમાં અલહમદોની સુરત અથવા “તસબીહાતે” અરઆઅ” જે પડે તે આસ્તે પડે, તે સીવાય સુખદ અને મગરીય અને ઇશા એમાં પણ ખાફીની ચીજોમાં ઇખતીયાર છે જોઇએ તો અસ્તે પડે જોઇએ તો અવાજથી પડે એ મરદો માટે હુકમ છે, પણ ઝોરતો માટે હુકમ છે કે નમાઝમાં જે ચીજ મરદ આસ્તે પડે તે પણ આસ્તે પડે પણ જે ચીજ મરદને અવાજથી પડવાનો હુકમ છે તેમાં ઇખતીયાર છે કે જોઇએ તો આસ્તે પડે અને અગર “નાગદરમ” ન સાંભળતો હોય તો જોઇએ તો અવાજથી પડે, અને ઝોરતીયાત એ છે કે હરદાસમાં આસ્તે પડે ત્રીજી રકાતમાં અલહમદોની ખીસમીદ્દાહ પણ ઝોરતો મરદો માટે આસ્તે પડવી જોઇએ.

તમામ નમાઝમાં પહેલી અને બીજી રકાતમાં સુરાઓની ખીસમિદ્દાહ મરદો માટે આવજીથી પડવી સુન્નત છે બલકે ઇમાનદારીની નીશાની છે નમાઝની નીચવત કચી પછી કાંઈ પણ ખાવું પીવું નહીં હસવું ખેંચવું કે રોવું નહીં અને કીજલા સામેથી આડુઅવળું ફરી જવું નહીં હાથ બાંધીને નમાઝ પડવી નહીં, અલહમદના સુરા પછી “આમીન” કહેવું નહીં, નમાઝ પઢતા પડતા અગર વજ્ર દુડી નામ તો નમાઝ ખાતીલ થાય છે માટે ફરીથી વજ્ર કરીને નમાઝ પડવી.

નમાઝને તોડવાવાળી કેટલીક ચીજો.

૧-નમાઝ પડતા પડતા ઝાઝીવાર ચુપ રહેવું કે જેથી નમાઝની

સુરત ભગડી જાય ૨-ખડખડ કરીને જાણીને હસવું. ૩-જાણીને
બોલવું. ૪-જાણીને કુન્યાના કામ માટે આવાજથી રોવું, ૫-૬-ત-
કીયા વગર હાથ ખાંધીને નમાઝ પડવી અને અલહમદોની સુરાબાદ
આમીન કેહવું. ૭-કીયાલા તરફથી ફરી જવું, ૮-૯-ખવું, પીવું.
૧૦-હવા નીકળી જાય એટલી ચીજ વજુ ગુસલ અને તયમુમને
તોડે છે તેટલી ચીજ નમાઝને પણ તોડે છે.

મધ્યતના ગુસલ દેશ વીગેરેનું બયાન.

જે વખતે કોઈ બીરાદરે મોઅમીન ગુજરી જાય તો ખુદના
હુકમ પ્રમાણે ગુસલ આપવું વાજબ છે તેથી ઉલટું આપવાથી
ગુનાહ થાય છે માટે બરાબર ધ્યાન રાખી નીચે મુજબ ગુસલઆપવું,
મધ્યતને ત્રણ ગુસલ આપવા વાજબ છે પેહલો બોરડીના પાંદડું,
બીજું કાકુરનું, ત્રીજું ખાલીસ પાણીનું

મધ્યતના અંગમાં કોઈ જાતની નજસત (નાપાકી) હોય તો
જે વખત ઘોઝને પાક કરે પછી પાણીમાં બોરડીનાં યોડાં પાંદડાં
નાંખીને ચોળે એટલે તે બોરડીના પાંદડું પાણી થયું, પછી જે જે
ગુસલ આપે તે નીચત કરે કે આ મધ્યતને ગુસલ આપું છું
બોરડીના પાંદડું “કુરબાન એલલાહ” પછી આપણે ગુસલ કરવાનું
જેમ ઉપર બયાન થયું તેજ પ્રમાણે મધ્યતને ગુસલ આપે કે
પેહલે ગરદન અને માથું બરાબર ધોવે કે કોઈ જગા કોરી ન રહે
અને ગરદનથી જરા નીચેના ભાગમાં વધારે ધોવે, પછી જમણી
ખાજીનું અરધું અંગ ખભાથી તે હાથ અને પગના તળીયા સુધી
બરાબર ધોવે કે જરા પણ બાકી ન રહે પછી ડાબી ખાજીનું અરધું

આંગ ધેવે અને જન્મણી અને ડાબી બાજુ ધોતી વખતે શરમની જગો અને કુંટીને ધોવે, એ મુજબ ધોવાથી એક ગુસલ તમામ થયું.

પછી બીજી પાણી લઇને તેમાં સેજ કાકુર નાંખીને ચોળવું કે તે કાકુરનું પાણી થયું પછી નીચત કરે કે આ મધ્યોતને ગુસલ આપું છું કાકુરના પાણીનું “કુરખતન એલદલાહ” પછી જેમ બોરીનું ગુસલ આપ્યું તેમજ કાકુરનું ગુસલ આપે. પછી ખાલીસ પાણી એટલે તેમાં કાંઈ પણ નાંખેલું ન હોય તે પાણી લઇને નીચત કરે કે આ મધ્યોતને ગુસલ આપું છું ખાલીસ પાણીનું કુરખતન એલદલાહ” પછી બંને ગુસલની મુજબ ગુસલ આપે તો મધ્યોત પાક થઇ જાય છે.

કફનનું અને હુતુતનું બંધાન,

મધ્યોતને ત્રણ ગુસલ આપવા પછી કાકુરને ચોળીને ઝીણું કરવું અને કપાળ, બંને હથેળી, બંને ગોઠણ અને પગના બંને અંગુઠાએ સાત ભાગપર કાકુર ચોળવું,

પછી કફન પેહરાવવું કફનમાં પેદલે લુંગી પેહરાવવી અને લુંગી કુટીથી તે ગોઠણ સુધી પોહોળી હોવી જોઈએ, અને સાંખી તો બરાબર બંધાઈ શકે એટલી હોવી જોઈએ.

પછી પહેરાન પહેરાવવું અને પહેરાન ખભાથી તે પગની અડધી પાંડલી સુધી સાંખુ હોય તો બસ છે, પછી આદર પેહરાવે આદર એટલી પોહળી હોય કે તમામ આંગ દેહાય અને સાંખી એટલી હોય કે બંને તરફ બાંધી શકે.

મધ્યીતની નમાઝનું ખયાન

મધ્યીતને ઠાળસા સામું આડું અને ચીતું સુવગવવું એવી રીતે કે તેનું માથું નમાઝ પડનારની જગણી ખાજી તરફ રહે, અને નમાઝ પડનાર મધ્યીતની પાસે વચમાં ઉભો રહીને નમસ્ત કરે કે, નમાઝ પડું છું આ મધ્યીત ઉપર “કુરબાન અલ્લાહ” પછી અલ્લાહો અકબર કહીને આ મુજબ કહે અરહુદે. અને લાઅલ્લાહ દહી-દહાહ, વઅરહુદેઅન્ન મોહુંમદર રસુલુલ્લાહ પછી ખાજી વખત “અલ્લાહો અકબર” કહીને આ મુજબ કહે “અલ્લાહુમ્મ અલ્લાહ મોહુંમદ અલ્લાહો મોહુંમદ” પછી ત્રીજી વખત “અલ્લાહો અકબર” કહીને આ મુજબ કહે “અલ્લાહુમ્મ ઝોફર લિલમાઅમેનાન, વલમાઅમેનાન” પછી ચોથી વખત “અલ્લાહો અકબર” કહીને આ મુજબ કહે “અલ્લાહુમ્મઝોફર લેહાઝ્ઝલ મસ્ત” પછી પાંચમી વખત અલ્લાહો અકબર કહે એટલે નમાઝ ખસાસ થઈ, અગર નાના બચ્ચની મધ્યત હોય તો ચોથી વખત “અલ્લાહો અકબર” કહીને આ મુજબ કહે “અલ્લાહુમ્મઝોફર લેઅમવયહે વલના સલફને, વ ફરતન, વઅર્જરા” અગર ઝોરતની મધ્યત હોય તો ચોથી તકબીર કહીને “અલ્લાહુમ્મઝોફર લેહાઝ્ઝલ મધ્યીત” કહે અને અગર છોકરીની મધ્યત હોય તો ચોથી તકબીરની બાદ જે પડવાનું છે તેમાં “લેઅમવયહે”ને બદલે “લેઅમવયહા” પડે.

દફન કરવાનું ખયાન.

વાજીબ છે કે મધ્યીતને જમીનમાં દફન કરે એવી રીતે કે બદખો બાહેર આવી ન શકે, અને કોઈ જનાવર ખોદી બાહેર કાઢી

ન શકે; અને કબરમાં એવી રીત સુવરાવે કે મધ્યીતનું જમણું પડખું નીચે આવે અને કીમત્ત સામે મોઢું રહે પછી દફન કરી આપે.

મધ્યીતને લગતાં કેટલાંક મસાઅેલ.

મધ્યીતને ગુસલ આપવાવાળો મોઝમીન હોવો જોઈએ. ગુસલનું પાણી પાક હોવું જોઈએ. અને રજા સીવાય પરાયું પાણી ન હોવું જોઈએ.

મધ્યીતને ગુસલ આપનાર મરદ માટે મરદ, અને ઓરત માટે ઓરત હોવી જોઈએ.

ત્રણ વરસની છોકરીને મરદ; અને ત્રણ વરસના છોકરાને ઓરત ગુસલ આપી શકે છે.

ઓરતો પોતાના ધણીને અને મરદ પોતાની ઓરતને ગુસલ આપી શકે છે તે સીવાય મદરમ મહરમને આપી શકે છે.

ગુસલ કફન દફન વીગેરે માટે મધ્યીતના “વાલી” (વારીસ) કે જેની રજા લેવી જરૂર છે તેની રજા લેવી જોઈએ તેની રજા સીવાય કોઈ કામ ન કરે, પણ અગર આપણને ખાત્રી હોય કે તે રાજી છે તો પછી રજા ન લઈએ તો હરકત નથી.

મધ્યીતની બાદ સાગં સારાં કામ કરવાં સખાવત કરવી વીગેરે, અને તેનો સવાજ તેની રહને બખશી આપવામાં બનેને બહો સવાજ છે.

લઠ હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ બાવનગરી હાલ અમદાવાદની અરજ કોઈ જગો ભુલ જોવામાં આવે તો સુધારીને સવાજમાં દાખીલ થવું.

માહે રખીઉલઅવ્વલ } તમામશુદ. { માહે મેએ
૧૩૨૩ હીં } સને ૧૯૦૫

ઈસ્લામી કીતાબો વીં નું ટુંક લીધ.

૧ કુરઆને શરીફની ઉમદા તફસીર અસલ અરબી. ખુશનુમાં આયતો તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી શાબીતો મોટા હરફમાં તથા તરજુમો તે પછી તફસીર તાલીલ વીં વીં થી બરપુર મોટા ૨૬૦૦ પેજમાં કે જે રાયલ ૮ પેજ ૫૨૦૦ પેજ થયાં તેના દસ દસ સીપારાના ૩ ભાગ છે. પાકા પુઠા સાથે પોસ્ટેજ રજીસ્ટર સુધ્ધા દરેક ભાગના ૩ ૧૦) = ત્રણે ભાગના ૩ ૩૦ = આફ્રીકા વીં માટે પાંચ ભાગ કર્યા છે પોસ્ટેજના તથા બે પુઠાના ૩. ૪૫ વધારે કુલ ૩. ૩૪૫ = હિંદુસ્તાનના પાંચ ભાગના ૩. ૩૧૫ =

૨ અમ્માનાં પારો—જેની અંદર ૩૭ સુરા છે, પહેલે અરબી ખુશનુમાં હરફમાં આયતો અને તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી મોટા શાબીતા ટાઇપમાં તેની નીચે ગુજરાતીમાં તરજુમો અને તે પછી તેની તફસીર છે હદીથો ૩ ૧૫૫ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના ૦ = ૩ હદીકએ શહાદત જેમાં ઉરદુ શીરીન ભાષા ગુજરાતી મોટા હરફમાં ૪૦ મજલીસો છે પાકા પુઠાની મોટા કદની છે. કીંમત ૩ ૧૫૫ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના ૦ ઉંચા કાગળ વાળીનો ૩ ૧) વધારે.

૪ રાહનખત માસીક ચોપાન્યુ ઉમદા ઉમદા દીન. ઈસ્લામની બાગતો હીકાયતો હદીસો કીસ્સા વીં થી બરપુર ૩૨ પેજમાં નીકળે છે જેનું ૧૩ મું વરસ ચાલે છે વરસ ૧ ના અગાઉથી ૩ ૨)

૫ નુઝુમમાન બે માસીક ચોપાન્યુ ઇમામે હુસયન અં ની મુસ્લીમ તની રીવાયતો મરસીયા તથા સલામ વીં તથા મોઅજ્જા રજાં વીં ૩૨ પેજમાં ૧૨ મું વરસ ચાલે છે, વરસે ૩ ૧) આફ્રીકા ૧) = રાહનખત ન લીએ તેનો ૩૦૫ વધારે.

૬ મેઘરામુરસઆદાહુ જેમાં રહની ખીગારીયોનો ધલાજ છે
ભાગ ૧ લો પોરટેજ સાથે ર૧૧= આફ્રીકા ૧૧૧

૭ રાહેનખત ૪થી ર૧) ૮ રાહેનખત ૫થી ર૧) ૯ રાહેનખત ૬થી ર૧)

૧૦ અહુવાહુન્નાસા ખાસ જોરનોના અવવાલમાં કીસ્સા હીકા
મનો મસાએલ વીં ની પોરટેજ સુધાં ર ૧૧= આફ્રીકા વીં નો ર ૧૧

૧૧ દુરરેએબહુ પંજેતને પાક નવ ધમામ મળી ૧૪ માઅસુમ
અં ના અહવાલની પોરટેજ સુધાં ર ૧૧= આફ્રીકા વીં ર ૧૧

૧૨ મખતુલ મસાએલ જેમાં ખુદાની વહદનીયત, સામેતી,
અદાલત, ધમામત, નખુવત, ધલમ વજુ, ગુસલ નમાજ, રોઝા હજ
ઝકાત, ખુમસ, તથા મધ્યતને લગતી કફન, દફન, ગુસલ જનાઝ
વીં વીં ની બાઅતો હંઆ કાગળ યાળીનો ર ૧) દલકા કામળ
યાળીનો ર૦૧૧ પોરટેજ ૦) આફ્રીકાના ર૦૧ કાયા પુંડાયાળી ર૦૧

૧૩ અહરેગમ ૧૦ મરસીયા પોરટેજ સાથે ર૦૧

૧૪ ઝાહુલઆખરત ૧૦ મજલીસની ર૦૧ આફ્રીકાના ર ૦૧

૧૫ માઆપના હકની કીતાબ ર૦

૧૬ સઝાએજુલમ મુખ્તાર વીં ખનનો બદલો લીધાનો અહવા-ર૦

૧૭ નહરેગમ ૭૫ નવહા ૧૦ સલામ પાંચ મુતાબત દોર૬ વીં
સીં ર ૦૦૧ આફ્રીકાનો ર ૦-

૧૮ બાહોહર અને યુઝાચુકનો રસીક કીસ્સો ર ૦

૧૯ મફતીહુલ છનાન મસાએલની ઉરદુ હરદ અને ઉરદુ
માપમાં ૦૦૧ આફ્રીકા વીં ના ર૦

૨૦ તમીમઅનસારીનો રસીક કીસ્સો ર૦

૨૧ તવરેતના ૪૦ સુરાનો તખ્તમે ૦) પોરટેજ ૦)

૨૨ તોહકુસ્સાએમીન, માહે રમજાનના રોજાની ફઝીલત અ-
અમાત્ર ઝીવરત દોઆઓ, જવશને કમીર ગુજરતીમાં તરજુમા
સાથે, હીકાયતો નસીહતો મસામેત્ર ચીં વીં ૩૦ વાએઝની ૩૦૦
પેજની ૩૨) પોસ્ટેજ ૦)જી આફ્રીકાનાં ૦૮ પાંચ જાતની રંગીન
સાહી ચામડાની પુઠાની બહુજ બારે કાગળવાળીના ૩૩) વધારે.

૨૩ મેઅરાજનામા મેઅરાજતો અહવાલ ૦)જી

૨૪ અહકામુલ મવારીસ વારસા વીશે ૩૦ પો. ના આ. ૦)જી

૨૫ નેઅમત ગોસ્ત ખાવા શીકાર કરવા હલાલ કરવા વીંની ૦)જી

૨૬ તમવીઝે અઅઝમ બલા અને આફતોથી બચવાનું તાવીઝ,
જેમાં સાત સુરા મક્કા વીંના નકશાછે. ૦)જી ગમે તેટલાં લીયે પો. ૦)જી

૨૭ રૂમાઝવાત ૨૦૦ ૦)જી પો. ૦)જી

૨૮ મહરેસુનોર ૬૦ રસુલે ખુદા સં ના ૭૫ મોઅજ્જા પોસ્ટેજ
સુધાં ૦)જી આફ્રીકા ૦)જી

૨૯ અઉદમાઅસુમ અંના નામનું ઝાડ ૦)જી ગમે તેટલાંલ્યો પો. ૦)જી

૩૦ હ૦ અલી અં નું બાબુલંધ ૦)જી અને ૦)જી ના ૩ પો. ૦)જી

૩૧. ખયઅરની લડાઈ ૦)જી પોસ્ટેજ ગમે તેટલી લીયે ૦)જી

૩૨ ઇસ્લામી તારીખચું તારીખો સાથે ખુદાના ઇસમ પશુ જેવા
થાય રખે ત્યાંથી શેતાન બાગે અને બરકત થાય કીંમત ૩૦

૩૩ વઝીફા જેની અંદર જાત જાતની ખીમારી, બલા, ઝાલીમોના

કુદમ દુર થતા, માલ દોલત મળવા કરજ અદા થવા, હાજતો પુરી
થવાની દોઆ નમાઝ અમલ ખુદાના ૨૫ ઇસમની ખાસીયત વીરહ
અને કેટલીક આયતો અને સુરા પોસ્ટેજસુધાં ૦)જી આફ્રીકાનો ૩૦

૩૪ રવનકે માત ૩૬ નવહાની ૦)જી

૩૫-મરફી દુર થવાની મુતામત કીંમત એક પૈસો પો. ૦)જી

૩૬-શાદીનામા ૦)જી પો. ૦)જી

૩૭ હિમદા મોઅલ્લો ૦)જી પો. ૦)જી

અમારી પણ વાત સાંભળો.

આ તમારો જીતો પુરો શેવ કે પોતાની
બનતા સુધી અવી અવી માળતો સંભળાવે જતાવે.
અરે લખીને છાપી આપે વીં વીં તેની કંઈ
ખોટા કાંઈ તો નહીં પણ એક ચોપાન્યું કે બાર
મહાને બે રૂપરડી ભાવી પડે તે પણ ઘણા જાણ
ન લાયે તે કેટલી દાસગીરીની વાત છે? એટલુંજ
નહીં પણ તેથી કેવો કેવો અનં કેટલો દાયદો થયો
થાય છે અને ઈં શરે તે કુર્યના જેમ રોશન છે.
જો મારી નજરે જોયું છે કે સાત આઠ સડી મળેલા
જેવા પાતાની ઠંઘઘડા વીનાની વાહીયાત હમાનને
ખલલ પહોંચાડનારી ચોપડીના બળે આના ખરથી
કેટલાંક મેમીન લીએ છે અને રોહિનજીત મા
સીકથી છટે ભાગે છે.

કેટલક સાહેબ મકદુરવાળાં હોવા છતાં વક્ક
કરવા તો એક તરફ પણ પોતા માટે પણ તકસીર-
ની એક નકલ પણ મંગાવતા નથી, ખેર દુન્યાનો
રંગ એમજ આદ્યા કરે છે.

વરસલામ.

